

Příloha P.227

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

MPP od okamžiku účinnosti nahradí ÚP SÚ. Se změnou ÚPD jsou přitom v praxi spojeny časté problémy, zejména v případech, kdy se regulace změní v průběhu již zahájeného povolovacího řízení, případně, v situacích, kdy se dříve již pravomocně ukončené povolovací řízení „znovuobnoví“ v důsledku zrušení rozhodnutí v rámci správního či soudního přezkumu. S ohledem na skutečnost, že se nová ÚPD, není-li stanoveno jinak, aplikuje vždy ke dni rozhodnutí stavebního úřadu, mohou tyto změny zasáhnout do již běžících řízení, která byla zahájena a byly k nim zpracovány podklady a dokumentace a k nim byla vydána stanoviska dle stavu ÚPD v daném místě a čase.

Ke změně ÚPD může dojít v různých fázích po zahájení povolovacího řízení v průběhu projednávání záměru, a to zejm.:

- změna ÚPD po nabytí nemovitostí investorem a zájemcem o výstavbu
- změna ÚPD po zahájení přípravy, příp. po dokončení projektové dokumentace
- změna ÚPD po získání podkladových vyjádření a závazných stanovisek
- změna ÚPD po podání žádosti v průběhu řízení v 1. stupni
- změna ÚPD po podání odvolání v průběhu řízení ve 2. stupni
- změna ÚPD v průběhu rozhodování o mimořádných opravných prostředcích (přezkumné řízení, správní soudnictví)
- změna ÚPD v průběhu opakovaného řízení, které navazuje na zrušení dříve vydaného a již pravomocného rozhodnutí v rámci přezkumu.

Všechny tyto situace mohou se zvyšující se intenzitou dle shora uvedeného řazení negativně zasáhnout do právní jistoty a legitimního očekávání adresátů předmětné regulace, kteří se nacházejí v postavení stavebníků snažících se získat povolení pro jimi navržený záměr. Z tohoto důvodu je součástí MPP čl. 167, který obsahuje intertemporální pravidlo upravující aplikační návaznost MPP na ÚP SÚ tak, aby byly mírněny negativní dopady do právní sféry adresátů nové regulace obsažené v MPP.

Smyslem přechodných ustanovení je především odstranit nebo alespoň zmírnit negativní důsledky, které by mohly při střetu dosavadní a nové územní regulace vzniknout. Při rozhodování o způsobu řešení střetu dosavadní a nové územní regulace je třeba vycházet zejména z ústavních principů rovnosti v právech a současně ochrany oprávněné důvěry občana v právo.

Článek 167 MPP splňuje požadavky na nediskriminační a transparentní vymezení, je formulován exaktně a srozumitelně tak, aby byl jeho výklad jasný a jednoznačný a je věcně odůvodněn legitimními zájmy, které chrání kontinuitu a právní jistotu vlastníků v území.

Článek 167 MPP umožňuje dokončení řízení o již povolovaných záměrech dle regulativů platných v době zahájení tohoto řízení, tj. umožnit, aby záměry, u nichž bylo řízení o jejich povolení zahájeno před účinností MPP, bylo možné následně povolit dle regulativů ÚP SÚ, tj. těch, které platily v době zahájení tohoto řízení. Doběhnutí těchto zahájených řízení dle

regulativů ÚP SÚ nikterak nepopírá regulativy přijaté v rámci MPP, ale pouze v souladu s principem kontinuity územního plánování navazuje na existující právní a faktický stav území.

Požadavek, aby z tohoto regulativu byly vypuštěny povolované záměry, jejichž realizátorem je HMP, jeho složky nebo jednotlivé městské části, by bylo v rozporu s hlavními ústavněprávními a obecnými principy, na jejichž základě bylo přechodné ustanovení přijato. Současně by takto formulovaný regulativ územního plánu nesplňoval obecné požadavky na nediskriminační a transparentní povahu ÚPD, neboť neexistuje objektivní důvod, proč by se neměl předmětný regulativ uplatnit v případě „dopovolení“ záměrů realizovaných městem, jeho složkami nebo městskou částí. Takovým postupem by vznikaly situace, kdy by stavební úřady byly nuceny ve skutkově shodných či obdobných případech rozhodovat odlišně, což by bylo mj. v přímém rozporu se zásadou postupu činnosti správních orgánů podle § 2 odst. 4 správního řádu (zásada předvídatelnosti a legitimního očekávání). Zejména by se však jednalo o právní regulaci, která by neodůvodněně znevýhodňovala určitou skupinu stavebníků oproti jiné.